

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobců: a) **A.K.**, bytem P, b) **Z.K.**, bytem D., c) **H.J.**, bytem S., všichni zast. JUDr. Ivankou Posádkovou, advokátkou se sídlem Třebíč, Hasskova 16, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu,

t a k t o:

- I. Žalovaný je povinen vydat rozhodnutí podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve věci dovypořádání restitučních nároků žalobců pocházejících od původního vlastníka paní G.J. a to v rozsahu, týkajícím se id. 1/33 velkostatku Svatoslav – Zátíší, konkrétně pozemků evidovaných pod par. č.: , vše zapsáno na LV č. , kat. území S.T., vedeném u Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrální pracoviště Třebíč, a to do 60 dnů od právní moci rozsudku, ve zbytku se žaloba zamítá.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 18.731,- Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobců JUDr. Ivanky Posádkové, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci se žalobou podanou 26.2.2015 Městskému soudu v Praze ve znění níže specifikovaných doplnění domáhali ochrany proti nečinnosti Státního pozemkového úřadu (dále jen „žalovaný“) a žádali, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení ve věci dovypořádání restitučních nároků žalobců pocházejících od původního vlastníka paní G.J., rozené W..

V žalobě žalobci uvedli, že jako oprávněné osoby podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o půdě“) uplatnili restituční nárok na navrácení majetku původně náležejícího jejich matce, resp. babičce paní G.J., roz. W., a to velkostatek Svatoslav – Zátíší, okres Třebíč, tvořený zemědělskými hospodářstvími a lesními hospodářstvími (dále též jen „velkostatek“), jehož vlastníky v rozsahu každý id. 1/3 byli sourozenci K.W., M.M. a G.J.

Žalobci namítali, že nesprávným úředním postupem nebyla velká část majetkových nároků podléhajících restituci po G.J. vypořádána, neboť žalovaný dosud nerozhodl o opakovaných žádostech žalobců dle zákona o půdě.

Byť by se dosavadní postup a rozhodnutí správního orgánu jevila zákonnými, jsou natolik extrémní, že vybočují z mezí ústavnosti.

Žalobci se svých nároků domáhali od samé účinnosti zákona o půdě a tyto nároky považují stále za nevypořádané, neboť Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Kraj vysočinu, Pobočka Třebíč jim pouze dopisem ze dne 28.2.2014, sp. zn.: 1 RP/8161/2011-130761, zn.: SPU092399/2014, doručeným žalobci a) dne 6.6.2014 a právní zástupkyni žalobců sdělil, že při řešení restitučních nároků k velkostatku Svatoslav – Zátíší vydal tehdejší Okresní úřad a následně Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Třebíč několik rozhodnutí, kterými přiznal restituční nárok na vrácení nemovitostí vztahujících se k oprávněné osobě paní G.J. a taktéž se vypořádal i s restitučním nárokem uplatněným na majitele K.W. a O.M., dodal, že uplatněné nároky považuje v celém rozsahu za vyřízené, když mu nejsou známy žádné nevydané nemovitosti, které by měly být předmětem řízení dle zákona o půdě.

Žalobci předně upozornili, že se podáním z 17.2.2014 nedomáhají dalších nároků, ale pouze opakovaně týchž nároků, které uplatnili poprvé již výzvou z 6.6.1991, jíž se na základě zákona o půdě domáhali vydání odebraného lesního komplexu s příslušenstvím (a poskytnutí náhrad dle zákona o půdě) náležejícího původně G.J.

Správní orgán se v rámci nedokončeného restitučního řízení vypořádal pouze s restitučními nároky ve vztahu ke splnění podmínek k vydání majetku původního vlastníka id. 1/3 velkostatku K.W. a id 1/3 O.M. V celém rozsahu však nebyly vypořádány restituční nároky ve vztahu k původní vlastníci G.J., neboť žalobci již výzvou ze dne 6.6.1991 uplatnili nároky mimo jiné i dle § 4a odst. 1, odst. 2 zákona o půdě na navrácení cca 1.000 ha lesního komplexu, který nebyl pojat do konfiskace id. 2/3 velkostatku.

Žalobci dále upozornili na to, že v roce 1945 stát zamýšlel zkonfiskovat id. 2/3 velkostatku, konfiskační vyhlášky však byly vydány pouze na zemědělský majetek a pouze v některých katastrálních územích (nikoli na lesní majetek), přesto byl fakticky zabrán celý zemědělský majetek (pozemky, budovy, živý i mrtvý inventář) velkostatek (3/3). Veškerý zkonfiskovaný zemědělský majetek (2/3) i majetek zabraný bez právního důvodu (1/3) byl v letech 1945-1947, resp. do 25.2.1948 rozdělán přídělcům.

Protože si byl stát vědom toho, že zabral i spoluvlastnický podíl v rozsahu 1/3 na zemědělském majetku, rozhodl ZNV Brno, že lesní majetek nebude konfiskován a bude ponechán k vypořádání hodnoty id. 1/3 velkostatku pro paní G.J. Dle dokumentace z let 1945-1948 představovala hodnota lesního majetku 1/3 hodnotu celého velkostatku. S vypořádáním spoluvlastnictví tím, že získá na svůj podíl celé lesní hospodářství G.J. souhlasila. Tyto skutečnosti byly zřejmé z rozhodnutí a přípisů ZNV Brno, Mze před únorem 1948, z nichž plyne, že z důvodu vypořádání nároku id. 1/3 G.J. nebyly vydány konfiskační vyhlášky pro obec Horní Smrčné, Chlum, Svatoslav, Čechtín (lesní pozemky). Veškeré tyto listiny byly doloženy do spisu Pozemkového úřadu již v 90. letech, žalobci proto od počátku restitučního řízení vycházeli z těchto dohod a hovořili o restituci cca 950 -1.100 ha souvislé lesní plochy v k.ú. Svatoslav u Třebíče, neboť z dohod jejich právní předchůdkyně s tehdejšími orgány

státu (1945-1947) plyne, že stát G.J. na hodnotu celého jejího podílu na velkostatku přenechal lesní půdu v k.ú. Svatoslav u Třebíče, zem. usedlost Čechtín a zámeček Svatoslav. Vše ostatní bylo spolu s konfiskovaným majetkem ostatních spoluvlastníků rozděleno mezi přidělce, příp. ponecháno státu

Žalobci tedy tvrdili, že k 25.2.1948 byl majetek G.J. tvořen reálně odděleným majetkem – lesním komplexem, který byl pod národní správou, neboť před 25.2.1948 došlo ke směně a vypořádání podílového spoluvlastnictví mezi státem (který držel zkonfiskované 2/3 velkostatku v zemědělském majetku v rozsahu 3/3) a G.J. (vlastníci 1/3 velkostatku), která na vypořádání svého podílu na velkostatku držela majetek v lesních pozemcích v k.ú. Svatoslav u Třebíče, zem. usedlost Čechtín a zámeček Svatoslav.

Státem však do 25.2.1948 nebyl s ohledem na nastalou politickou situaci zachován předepsaný úřední postup, a proto nebyla dohoda o reálném oddělení výše uvedeného majetku zapsána do pozemkových knih. Po revizi 1. pozemkové reformy dle zákona č. 142/1947 Sb., následně dle zákona č. 46/48 Sb. a dále i bez právního důvodu postupem porušujícím obecně uznávaná lidská práva a svobody stát odňal G.J. majetek a dohody shora popsané již v pozemkové knize nerealizoval.

Žalobci dále konstatovali, že hodnota dosud vydaného majetku a ostatních náhrad neodpovídá hodnotě majetku, který dle dohod se státem o reálném oddělení a vypořádání podílového spoluvlastnictví měl G.J. náležet. Vycházejíc z dohod o reálném oddělení majetku proto žalobci požadovali dokrýt nároky a vydat lesní pozemky v k.ú. Svatoslav u Třebíče po jejich právní předchůdkyni (a náhrady dle zákona o půdě), o čemž příslušný správní orgán dosud nerozhodl.

Nesprávný postup žalovaného žalobci spatřovali i v tom, že byli uváděni v omyl o tom, že id. 2/3 velkostatku podléhaly konfiskaci, což se následně neprokázalo, přičemž z tohoto omylu vycházel i správní orgán, zvýhodnil tak na úkor žalobců stát, když vypořádáním podílového spoluvlastnictví mezi státem a G.J. a z toho vyplývajících restitučními nároky se správní orgán nezabýval, nerozhodl a rozhodnout odmítá, žalobce tím zkrátil na jejich právech.

Žalobci s ohledem na výše uvedené, když správním orgánem nebyla respektována dohoda o reálném oddělení podílu G.J. (k roku 1945 v hodnotě 1.000.000,- Kč spočívající v reálném oddělení 1/3 hodnoty velkostatku, tvořené lesním komplexem lesních pozemků v k.ú. S.T.), dále konstatovali, že jim byly např. nesprávně vydány restituční nároky na lesních pozemcích v k.ú. H., k.ú. C. v rozsahu cca 110 ha. Žalobci shledali v rozporu s dobrými mravy a obecně uznávanými základními lidskými právy a svobodami, aby bylo k tíži osoby, která v době nesvobody nemohla docílit intabulace nových dohodnutých majetkových vztahů se státem, přičítáno, že neprokázala své nároky, když to byl stát, který se nejprve na majetkovém vypořádání podílového spoluvlastnictví dohodl a následně sám právní realizaci dohody zabránil.

Žalobci s odkazem na ust. § 4a odst. 2 zákona o půdě namítali, že pokud oprávněné osoby nemohly jednoznačně prokázat svůj nárok výpisem z úřední evidence, měl je pozemkový úřad zapsat jako domnělé oprávněné osoby k lesnímu komplexu, resp. lesním pozemkům ve všech dotčených katastrálních územích, což se nestalo. Pozemkový úřad mohl rozhodnutím nárok k lesním pozemkům v dotčených katastrálních územích uznat, protože s odkazem na ust. §4a odst. 3 zákona o půdě oprávněné osoby předložily doklady o reálném oddělení 1/3 velkostatku ve formě lesního komplexu i tom, že došlo k fyzickému oddělení hodnoty podílu a že pro nedemokratické společenské změny po únoru 1948 nedošlo k právně účinnému převodu jen pro nedostatek zápisu do pozemkové knihy; lesní komplex měla G.J. k 25.2.1948 v držbě, komplex spravoval národní správce, doklad o vlastnictví nelze pro derealizaci zápisového řízení doložit; kromě toho nároky na lesní komplex neuplatnila jiná

oprávněná osoba, ve věci neprobíhalo soudní řízení a domnělé oprávněné osoby prokazovaly nárok k majetku posledním dokladem o vlastnictví své právní předchůdkyně.

Pozemkový úřad však rozhodnutí dle ust. § 4a odst. 3 zákona o půdě nevydal a neodkázal domnělé oprávněné osoby na soud. Nesprávným úředním postupem a nečinností stát prostřednictvím svých orgánů způsobuje další křivdy.

Žalobci specifikovali, že žalovaný pouze dopisem ze dne 27.5.2014, zn. 224531, 230610, 23057, 235009/2014, doručeným žalobci 1) dne 6.6.2014, žalobce informoval o tom, že považuje restituční řízení za skončené, přes žádost žalobců nebylo žalovaným vydáno opatření proti nečinnosti.

S odkazem na usnesení Ústavního soudu ze dne 28.1.2015, č.j. IV. ÚS 2456/14 se žalobci domáhali ochrany proti nečinnosti správního orgánu a navrhovali, aby soud rozhodl, že žalovaný je povinen ve lhůtě 3 měsíců od právní moci rozhodnutí, rozhodnout ve věci dovypořádání restitučních nároků žalobců pocházejících od původního vlastníka paní G.J., rozené W.

K výzvě soudu žalobci podáními z 23.3.2015, 7.4.2015 a 27.4.2015 doplnili žalobu v tom smyslu, že žalovaný vedl žádosti žalobců pod č.j. : 143310/2014; žalobci vyčerpali prostředky obrany proti nečinnosti, když se žádostí z 22.6.2012 doručené Ministerstvu zemědělství, Pozemkovému úřadu Třebíč dne 25.6.2012 opakovaně domáhali dovypořádání restitučních nároků dle zákona o půdě po paní G.J.

Přípisem z 22.8.2012 k sp.zn.: 1 RP 8161/2011-130761, a k č.j.: 116 653/2012-MZE-130761 doručeným Ministerstvu zemědělství, Pozemkovému úřadu Třebíč dne 28.8.2012 žádali provedení přezkumného řízení ve věci vypořádání restitučních nároků k velkostatku Svatoslav - Zátíší, a to pro nezákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 30.11.2010, č.j. 1299/2010/PUTR/Ša, příp. žádali, aby při neshledání podmínek pro provedení přezkumného řízení, bylo toto podání považováno za návrh na obnovu řízení v této věci.

Zahájení přezkumného řízení bylo odmítnuto přípisem Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 20.11.2012, sp.zn. 15 A VD 52752/2012-13312, č.j. 208339/2012-MZE-13312.

Obnova řízení (k rozhodnutí Pozemkového úřadu Třebíč č.j.: 122/2010-PUTR/Ša) byla zamítnuta rozhodnutím Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Třebíč ze dne 30.11.2012 zn. 1 RP 8161/2011-130761, č.j. 218490/2012-MZE-130761.

Všechna tato rozhodnutí však směřovala pouze k ostatním spoluvlastníkům velkostatku – K.W. a O.M., neřešila však dovypořádání restitučních nároků po G.J.

Toto dovypořádání nebylo vyřešeno ani rozhodnutími soudu (prvostupňového ani odvolacího) k žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Třebíč č.j.: 1299/2010/PUTR/Ša.

Opatření proti nečinnosti se žalobci domáhali i podáním právní zástupkyně z 27.3.2014.

Dovypořádání restitučních nároků po G.J. žalobci dále žádali návrhem žalobce a) na Ministerstvu zemědělství (dále též „MZE“), PÚ Třebíč ze dne 29.11.2013; doplněním návrhu ze dne 29.11.2013 datovaného dnem 3.12.2013 adresovaného PÚ Třebíč; doplněním ze dne 4.12.2013; opakovanou žádostí žalobce 1) ze dne 8.3.2014 na Státní pozemkový úřad, pracoviště Třebíč, sp.zn. 092399/2014, 1 RP 8161/2011-130761; návrhem na pokračování v nedokončeném restitučním řízení ze dne 27.3.2014 na Státní pozemkový úřad, Praha; návrhem žalobce 1) z 16.5.2014, 19.5.2014, 20.5.2014, 21.5.2014.

Žalovaný na výše uvedené návrhy reagoval pouhým vyjádřením z 5.5.2014 a z 27.5.2014 s tím, že restituční řízení považuje za ukončená a rozhodovat nebude. Tento posledním úkon žalovaného zn. 224531, 230610, 23057, 235009/2014 byl doručen žalobci 1) dne 6.6.2014.

Žalobci dále specifikovali žalobní petit tak, že se domáhají, aby soud rozhodl, že žalovaný je povinen ve lhůtě 3 měsíců od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí ve věci dovyporaďování restitučních nároků žalobců jako oprávněných osob po původním vlastníkově velkostatku Svatoslav – Zátíší, paní G.J., rozené W., tedy, zda žalobci jsou či nikoliv vlastníky v rozsahu každý id. 1/3 nemovitých věcí, dříve zapsaných v knihové vložce pozemkové knihy č. k.ú. R., knihovní vložce č. k.ú. Č., knihové vložce č. k.ú. Č., knihové vložce č. k.ú. C., knihové vložce č. k.ú. S., k.ú. R., k.ú. S., knihové vložce č. k.ú. O.

K další výzvě soudu žalobci podáním z 20.2.2016 doplněným podáním z 31.5.2016 konkretizovali žalobní petit tak, že nemovitosti, které byly součástí velkostatku, a o jejichž ne/vydání dosud nebylo žalovaným rozhodnuto, specifikovali takto:

a) katastrální území Č., LV č. :

pozemek p.č. . o výměře 45.045 m² - lesní pozemek

b) katastrální území C., LV č. :

pozemek p.č. . o výměře 165 m² - lesní pozemek

c) katastrální území C., LV č.:

pozemek p.č. o výměře 392 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 238.719 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 35 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 75 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 10 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 493 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 203.423 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 234 m² - lesní pozemek

d) katastrální území S., LV č. :

pozemek p.č. o výměře 113.893 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 69.127 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 6.735 m² - lesní pozemek

e) katastrální území S.T., LV č. :

pozemek p.č. o výměře 72 m² - vodní plocha

pozemek p.č. o výměře 28 m² - vodní plocha

pozemek p.č. o výměře 96 m² - vodní plocha

pozemek p.č. o výměře 46 m² - vodní plocha

pozemek p.č. o výměře 625.084 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 39.977 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 6.842 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 56.134 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 3.046 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 893.795 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 896 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 9.307 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 548.235 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 1.789 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 48.736 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 33.119 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 1.452 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 1.703 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 725 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 3.820 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 1.382 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 882.266 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 435.367 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 46 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 215 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 3.586 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 466.532 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 103.169 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 467.144 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 358.102 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 615 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 656 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 700 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 518 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 173 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 984.002 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 89.652 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 4.094 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 749 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 44 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 81 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 174 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 8.247 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 5.039 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 442.356 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 441 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 218.293 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 499 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 291 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 685 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 9 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 193 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 359 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 157 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 51 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 13.708 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 44 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 578 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 2.978 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 1.207 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 1.577 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 130 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 235 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 79 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 425 m² - ostatní plocha

pozemek p.č. o výměře 1.122 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 211 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 157 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 475 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 58 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 282 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 135 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 139 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 32 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 29 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 11 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 27 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 41 27 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 1019 27 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 10 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 2.173 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 7.440 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 2.370 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 6.303 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 5.317 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 30 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 1.602 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 128 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 70 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 2.962 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 535 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 1.449 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 79 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 135 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 729 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 130 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 21 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 93 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 102 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 231 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 247 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 253 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 165 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 169 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 423 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 732 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 214 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 579 m² - vodní plocha

f) katastrální území H., LV č.

pozemek p.č. o výměře 44.991 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 349 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 4.589 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 104 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 288 m² - lesní pozemek

pozemek p.č. o výměře 600.914 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 48 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 26 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 33 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 34 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 28 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 34 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 34 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 169 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 216 m² - ostatní plocha

g) katastrální území S., LV č. :

pozemek p.č. o výměře 115 m² - orná půda
pozemek p.č. o výměře 3 m² - orná půda
pozemek p.č. o výměře 328 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 114 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 621 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 59 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 590 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 1.119 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 1.147 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 44 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 187 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 68 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 9 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 537 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 68 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 19 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 90 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 1.276 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 751 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 24 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 61 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 67 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 49 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 166 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 75 m² - vodní plocha
pozemek p.č. o výměře 63 m² - trvalý travní porost
pozemek p.č. o výměře 505 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 190 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 338 m² - lesní pozemek
pozemek p.č. o výměře 4702 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 3529 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 2562 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 3015 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 6125 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 38 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 707 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 1811 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 3564 m² - ostatní plocha

pozemek p.č. o výměře 2726 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 171 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 592 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 514 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 167 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 196 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 31 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 2198 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 4418 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 54 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 368 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 2229 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 2 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 48 m² - ostatní plocha
pozemek p.č. o výměře 45 m² - ostatní plocha,

přičemž doplnili, že se jedná pouze o majetek po pí. G.J., které dle dohody se státem z let 1945-1947 (jež pouze z důvodu politické situace nebyla promítnuta do pozemkových knih) připadl na její podíl 1/3 velkostatku lesní komplex. Žalobci proto trvali na tom, že k 25.2.1948 vlastníkem id. 2/3 lesních pozemků specifikovaných shora nebyli K.W. a O.M., ale G.J.

V průběhu řízení žalobu dalšími podáními (z 27.2., resp. 28.2.2015, 18.5.2015, 11.6.2015, 15.6.2015, 16.5.2016, 18.5.2016, 28.5.2016,) doplnil žalobce a), a to zejména o bližší historické souvislosti; průběh konfiskace a reálného oddělení 1/3 podílu na velkostatku G.J.; o stanovení výpočtů podílu na velkostatku, který zůstal v majetku G.J. (vydatelný celý les o rozloze cca 1.200 ha); o vyjádření se k nesprávnému postupu správních orgánů, které nerespektovaly reálné oddělení majetku G.J. (které nebylo zapsáno do pozemkových knih pouze vinou státu).

V písemném vyjádření k žalobě z 28.4.2015 žalovaný uvedl, že na základě kompletního spisového materiálu, který soudu zaslal, má za to, že žaloba není důvodná, a navrhl proto, aby ji soud zamítl.

Státní pozemkový úřad KPÚ pro Kraj Vysočina, Pobočka Třebíč (dále též „SPÚ Pobočka Třebíč“) k věci samé podáním z 31.3.2015 sdělil, že podání obsahově v zásadě shodné s žalobou žalobci podali již 27.3.2014 (jako Návrh na pokračování v nedokončeném restitučním řízení – dovypořádání restitučních nároků po G.J., roz. W., Velkostatek Svatoslav a přijetí opatření proti nečinnosti ve smyslu ust. 80 správního řádu), SPÚ Pobočka Třebíč se vyjádřila 14.4.2014, č.j. SPU 16578/2014. Restituční řízení po G.J. bylo řešeno od podání žádosti, bylo vydáno minimálně 10 správních rozhodnutí, jimiž byl oprávněným osobám vrácen majetek v rozsahu jejího podílu 1/3, pokud majetek vydán nebyl, byl přiznán nárok na náhradu, do většiny správních rozhodnutí bylo podáno odvolání, správní orgán byl následně vázán právním názorem soudu (např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16.4.1998, č.j. 38 Ca 346/96-48). Od roku 1945 probíhala určitá jednání o reálném rozdělení nemovitostí, které by měly zůstat ve vlastnictví G.J. (viz seznam nemovitostí z 10.4.1948, č.j. 7290/48-IX/R 12). K oficiálnímu uznání však žádným právním aktem, zapsaným do pozemkové knihy nedošlo a vlastnická práva k této id. 1/3 velkostatku byla G.J. odebrána dle zákona o revizi první pozemkové reformy č. 142/1947 Sb. Z tohoto důvodu také nebyla Okresním úřadem, pozemkovým referátem dne 23.10.1992, rozhodnutím č.j. 111-1700/2/92-Br schválena dohoda uzavřená dne 9.7.1992 mezi žalobci a Jihomoravskými státními lesy Brno o vydání

nemovitostí, kdy bylo místo vydání id. 1/3 velkostatku dohodnuto vydání reálného oddělení, jak bylo navrhováno před rokem 1948, v rozsahu 453,39 ha.

Citované rozhodnutí Okresního úřadu v Třebíči bylo potvrzeno Krajským soudem v Brně, když soud konstatoval, že jsou pochybnosti, zda došlo k reálnému oddělení majetku před tím, než bylo v roce 1948 rozhodnuto o vyvlastnění podle první pozemkové reformy, anebo zda byla vyvlastňována zbývající id. 1/3 původního majetku, neboť k reálnému rozdělení majetku nikdy nedošlo.

Celá tato situace byla posouzena a vypořádána v rozhodnutí Okresního úřadu Třebíč, referátu pozemkového úřadu v Třebíči ze dne 8.9.1994, č.j. POZ 111/3272/1994/Br/Ko, kterým byl oprávněným osobám vydán majetek v rozsahu id. 1/3 původního vlastníka G.J. Uvedené rozhodnutí ve znění řady oprav po zpětvzetí odvolání žalobců nabylo zcela právní moci dne 14.9.1995 a žalobcům jím bylo vydáno (v rozsahu 1/3 původního majetku, tedy ideální části po G.J., tj. každému z žalobců v rozsahu 1/9) kromě jiného 1.017,18 ha lesa v k.ú. S., tj. 80 % všech lesních pozemků v k.ú. S., další část lesních pozemků - lesní cesty byly vydány žalobcům (opět každému 1/9) na základě rozsudku Okresního soudu v Třebíči z 25.6.2005, č.j. 5C 218/2002-199 rozhodnutím správního orgánu z 21.12.2005, č.j. 1317-2005/PUTR/Ž. Správnost tohoto postupu správního orgánu je zřejmá i ze sdělení Ministerstva zemědělství z 10.5.1993 adresovaného žalobci a), na které správní orgán odkazuje, jakož i ze sdělení MZE, Ústředního pozemkového úřadu z 27.11.2001.

Žalobcům tedy byla vydána 1/3 původního majetku, pokud by jim byl vydán další jimi požadovaný majetek, byly by jejich nároky vykryty dvakrát. SPÚ Pobočka Třebíč proto považuje restituční nároky oprávněných osob za vyřízené, neboť žalobcům byly dle ust. § 6 zákona o půdě vydány konkrétní nemovitosti (poskytnuty náhrady), které přešly na stát nebo jinou právnickou osobu v důsledku daného restitučního titulu a správnímu orgánu nejsou známy další konkrétní nemovitosti, které by měly být předmětem restitučního řízení.

Žalovaný se k dalším doplněním žaloby a zejména ke specifikaci žalobního petitu přes výzvu soudu dále nijak nevyjádřil.

Městský soud v Praze za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) rozhodl o věci samé bez nařízení ústního jednání, když žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný jej akceptoval, a zároveň dle § 56 odst. 3 o.s.ř., neboť se jedná o věc přednostní.

Soud neprovedl důkazy označené žalobcem v podané žalobě a v jejím doplnění z 23.3.2015 a z 20.2.2016, neboť jsou z převážné většiny součástí spisového materiálu, který si soud k posouzení důvodnosti žaloby od žalovaného vyžádal a ze kterého soud při svém rozhodování vychází. Listiny navržené žalobcem k důkazu, které nebyly dohledány ve správním spise - dopis SPÚ z 5.5.2014, přípisy žalobce 1) SPÚ z 15.5.2014 (resp. 16.5.2014), 19.5.2014, 20.5.2014, 21.5.2014, vyjádření SPÚ z 27.5.2014, usnesení Ústavního soudu IV. ÚS 2456/2014 z 28.1.2015, jímž se odmítá ústavní stížnost, rozsudek Okresního soudu v Třebíči z 19.6.2012, č.j. 8 C 9/2011-139, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, PÚ Třebíč z 30.11.2010, č.j. 1299/2010/PUTR Ša, soud k důkazu neprovedl pro nadbytečnost, neboť dospěl k závěru, že tyto listiny neosvědčují žádné ve věci relevantní skutečnosti, které by již nevyplývaly z jiných listin a zejména rozhodnutí správních orgánů, které jsou součástí správního spisu.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvysledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle ust. § 81 odst. 1, 2, 3 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. (2) Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon. (3) Soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Podle § 71 odst. 1, odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ.

Z obsahu správního spisu vyplynuly tyto, pro posouzení věci rozhodné skutečnosti:

Žalobci jako osoby oprávněné dle § 6 zákona o půdě uplatnili (v návaznosti na předchozí korespondenci se „Státním notářstvím v Třebíči“, „Ředitelstvím státních lesů v Třebíči“, s „Ministerstvem pro správu národního majetku a jeho privatizaci“, s „Generální prokuraturou ČR, odbor rehabilitační“) výzvou ze 7.9.1991, následně doplňovanou řadou podání, nárok na „navrácení in natura českého podílu na velkostatku Svatoslav – Zátíší“ po G.J. – K., s tím, že G.J. byla spolumajitelkou 1/3 velkostatku Svatoslav – Zátíší, okres Třebíč.

Rozhodnutím Okresního úřadu v Třebíči, pozemkového úřadu ze dne 23.10.1992, č.j.: 111-POZ 111/1700/2/92-Br, potvrzeným rozhodnutím Krajského soudu v Brně z 9.7.1992, č.j. 30 Ca 180/92-19, nebyla schválena dohoda mezi žalobci (jako osobami oprávněnými dle zákona o půdě) a Jihomoravskými státními lesy Brno (jako osobou povinnou dle zákona o půdě) o vydání tam specifikovaných nemovitostí (které byly dříve součástí velkostatku) s odůvodněním, že z provedených listinných důkazů vyplynulo, že „jsou pochybnosti o tom, zda došlo k reálnému oddělení majetku (míněno části majetku z velkostatku pro G.J.) před tím, než bylo v roce 1948 rozhodnuto o vyvlastnění podle první pozemkové reformy, anebo zda byla vyvlastňována zbývající ideální 1/3 původního majetku W., jak tvrdí navrhovatelé, neboť k reálnému rozdělení majetku nikdy nedošlo“ a dále že „Nezbytně nutným se proto jeví došetření otázky, zda došlo k reálnému oddělení zkonfiskovaného majetku a majetku, který byl před rokem 1948 ponechán paní G.J. – K., poté však v roce 1948 vyvlastněn podle první pozemkové reformy. Pokud došlo k reálnému oddělení, lze vydat pouze nemovitosti, které patřily do části ponechané paní G.J. – K. a jen tyto by mohly být součástí uzavřené dohody. Pokud však k reálnému oddělení nedošlo, nelze než konstatovat, že nepřichází v úvahu vydání, byť i jen části nemovitostí, ale v celku. Oprávněné osoby by totiž měly nrok na vydání ideální 1/3 veškerých nemovitostí původního majetku W., tj. majetku před rokem 1945, neboť jako podílové vlastnictví přešlo na stát a jen jako podílové vlastnictví by mohlo být restituováno... V žádném případě nelze v rámci řízení o vydání nemovitosti u pozemkového úřadu odstranit nedostatek, že nebylo provedeno reálné rozdělení majetku.“

Veden takto konstatovaným závazným právním názorem Krajského soudu v Brně Okresní úřad v Třebíči, Okresní pozemkový úřad následně v rozhodnutích o vydání nemovitostí velkostatku po majitelce G.J. zaujal právní názor, že velkostatek byl z ideálních 2/3 (německé větve) konfiskován dle dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. a zbývající

ideální 1/3 majetku byla ponechána ve vlastnictví G.J. a následně odebrána státem dle zákona o revizi první pozemkové reformy a druhou pozemkovou reformou (zák. č. 142/48 Sb., zák. č. 46/48 Sb.). Byť byl v návaznosti na ponechání majetku id. 1/3 G.J. učiněn pokus (návrh) na reálné rozdělení majetku, MZ Československé republiky tento návrh řádným způsobem neakceptovalo (nezapsalo do pozemkových knih) a naopak v roce 1948 (po 25.2.1948) zbývající majetek velkostatku konfiskovalo, a to jako id. 1/3. Pozemkový úřad proto dle ust. § 6 odst. 1, písm. b) a h) zákona o půdě následně rozhodoval o vydání nemovitostí původně náležejících k velkostatku (resp. o nevydání nevydatelných nemovitostí a přiznání nároku na náhradu za tyto nemovitosti) vždy pouze v rozsahu id. 1/3 k celku, tj. pouze id. 1/9 pro každého žalobce.

V tomto rozsahu (id. 1/3) bylo rozhodnuto o nemovitostech náležejících dříve k velkostatku a to podle srovnávacího sestavení parcel, srovnání s parcelním protokolem či s výpisy z pozemkových knih, a to

v rozhodnutích Okresního úřadu v Třebíči, Okresního pozemkového úřadu:

- z 7.3.1994, č.j.: 111-9015/92/2/Br pravomocného dne 25.5.1994 (ve znění opravy z 25.9.1996, č.j.: 111/9015/82/2/Opr./Su),

- a z 3.5.1994, č.j. 111-9015/92/2-Br, pravomocného dne 10.6.1994 (ve znění opravy z 5.11.1996, č.j.: 111/9015/92/2/Opr./Su);

v rozhodnutích Okresního úřadu Třebíč, referátu pozemkového úřadu v Třebíči:

- z 31.8.1994, č.j. POZ 111/3193/94-Br pravomocného dne 6.10.1994 (ve znění opravy ze 17.1.1996, č.j.: 111-5517/95-Br), a to po provedené obnově řízení dle rozhodnutí z 29.7.1994, č.j. 111 POZ/1634/94-Br pravomocného dne 20.8.1994,

- z 4.10.1994, č.j.: POZ 111/3564/94-Br/Ko pravomocného v rozsahu mimo část k.ú. Svatoslav dne 14.3.1996 (ve spojení s Rozsudkem Městského soudu v Praze z 23.2.1996, č.j. 38 Ca 22/95, 38 Ca 104/95-37),

- z 8.9.1994, č.j.: POZ 111/3272/1994/Br/Ko pravomocného dne 14.9.1995 (ve znění oprav z 22.8.1996, č.j. 111/3272/1994/3303/96/Opr./Su; z 20.9.1996, č.j. 111/3772/1994/Opr./Su; z 4.11.1996, č.j. 111-3772/1994/Opr.2/Su), a to po provedené obnově řízení dle rozhodnutí z 20.4.1994, č.j.: POZ 111/1605/1994-Br/Ko pravomocného dne 9.9.1994;

v rozhodnutích Okresního úřadu v Třebíči, Okresního pozemkového úřadu Třebíč

- z 6.12.1996, č.j.: POZ 111/4411/1996-72.9./Br/Ko pravomocného dne 21.1.1997,

- z 15.6.1998, č.j.: POZ 111/1723/1998-72.9./Br/Ko pravomocného dne 20.7.1998,

- z 24.1.2002, č.j.: POZ 111/19/1998-72.9./Br/Ko pravomocného dne 1.2.2002;

v rozhodnutí Ministerstva zemědělství Pozemkového úřadu Třebíč z 21.12.2005, zn. 1317-2005/PUTR/Ž, pravomocného dne 4.1.2006.

Proti řadě těchto rozhodnutí podávali žalobci opravné prostředky, o nichž bylo příslušnými soudy rozhodnuto (což žalobci ani nespороvali).

Žalobci následně žádali o dořešení restitučních nároků velkostatku v rozsahu zbývajících id. 2/3 dalších původních vlastníků O.M. a K.W., resp. v pozdějších podáních uváděli, že již od roku 1990 žádali restituci celého velkostatku (tj. v rozsahu vlastnictví všech původních spoluvlastníků – G.J., O.M., K.W.). Ministerstvo zemědělství rozhodnutím ze dne 30.11.2010, č.j. 122/2010/PUTR/Ša, pravomocným dne 30.11.2010, rozhodlo, že žalobci nejsou vlastníky nemovitostí dříve zapsaných v knihovní vložce pozemkové knihy č. , a – k.ú. R.; č. . – k.ú. Č.; č. . – k.ú. Č.; č. . – k.ú. C.; č. ; . – k.ú. S.; k.ú. R., k.ú. S.; č. – k.ú. O. (tj. nemovitostí patřících k původnímu velkostatku Svatoslav – Zátíší) po původním vlastníkovi id. 1/3 O.M. a id. 1/3 K.W. s odůvodněním, že v řízení nebylo doloženo, že by tito bývalí spoluvlastníci velkostatku byli ke dni přechodu majetku na stát občané České republiky a nebyla tak naplněna základní podmínka zákona o půdě. V tomto rozhodnutí bylo dále konstatováno, že zbývající 1/3 majetku původní vlastnice paní G.J. byla v restitučním řízení

vydána oprávněným osobám v minulých letech, toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2.12.2010.

Ze správního spisu dále plyne, že žalobci se u žalovaného, příp. Ministerstva zemědělství, Pozemkovému úřadu Třebíč a Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu opakovaně domáhali obrany proti nečinnosti, resp. dovypořádání restitučních nároků po G.J., o nichž dle nich dosud nebylo rozhodnuto, žádné opatření proti nečinnosti však nebylo vydáno.

Soud věc právně posoudil takto:

V projednávané věci se žalobci domáhají ochrany proti tvrzené nečinnosti žalovaného v řízení o dovypořádání restitučních nároků po pí G.J., a to stanovením povinnosti žalovanému rozhodnout ve stanovené lhůtě o vydání či nevydání pozemků (původně náležejících k velkostatku Svatoslav – Zátíší), jak byly specifikovány výše.

Z příslušného speciálního zákona (o půdě) neplyne žádná lhůta, v níž musí správní orgány o ne/vydání pozemků rozhodnout. V daném případě je proto nutné aplikovat obecnou úpravu lhůt k vydání rozhodnutí obsaženou ve správním řádu, z níž plyne, že pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je povinností správního orgánu vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, přičemž tuto lhůtu lze za určitých podmínek o 30 dnů prodloužit (§ 71 odst. 1, odst. 3 písm. a) správního řádu. Ze správního spisu plyne, že žádost o vydání pozemků byla žalobci podána již v roce 1991, lhůta k vydání rozhodnutí dle správního řádu tedy zcela zřejmě uplynula, přičemž žádosti žalobců na ochranu proti nečinnosti dle § 80 správního řádu nebyly úspěšné.

Ze správního spisu, jakož i z vyjádření žalovaného k věci samé plyne, že v současné době již není rozhodováno o jakémkoli nároku žalobců na dovypořádání dané restituce, když žalovaný považuje veškeré nároky žalobců za vyřízené. Za takto zjištěného stavu je dle § 81 s.ř.s. ve věci relevantní to, zda o předmětných pozemcích, jak byly žalobci definovány výše, žalovaným bylo či nebylo rozhodnuto, neboť pro posouzení důvodnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je významné pouze zjištění, zda je správní orgán ke dni rozhodování soudu o žalobě nečinný či nikoliv.

Soud v daném případě předně dospěl k závěru, že správní orgány v restitučním řízení ve všech svých pravomocných rozhodnutích zaujaly právní názor, že v řízení nebylo prokázáno, že by proběhlo reálné oddělení části majetku velkostatku původně náležejícího pí G.J., a tedy že stát pí G.J. odebral majetek pouze jako ideální část celého velkostatku. Z tohoto důvodu bylo i navrácení majetku osobám oprávněným po G.J. provedeno jeho ideální 1/3 (tj. id. 1/9 celého majetku velkostatku pro každého z žalobců). Pokud žalobci s tímto právním názorem nesouhlasili, mohli se domáhat nápravy pouze opravnými prostředky proti jednotlivým rozhodnutím, pokud tak neučinili (nebo bylo o těchto opravných prostředcích již rozhodnuto) a jednotlivá rozhodnutí žalovaného nabyla právní moci, nelze se nápravy takového stavu domáhat žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, neboť s ohledem na charakter této žaloby soudu nepřísluší právní názory správních orgánů vyjádřené v pravomocných správních rozhodnutích jakkoli přezkoumávat.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že rozhodnutím Ministerstva zemědělství ze dne 30.11.2010, č.j. 122/2010/PUTR/Ša bylo ve věci samé pravomocně rozhodnuto o celých id. 2/3 velkostatku, tj. o id. 2/3 veškerých nemovitostí, jak byly žalobci specifikovány výše, žaloba je v tomto rozsahu nedůvodná a byla dle ust. § 81 odst. 3 zamítnuta (výrok I. rozsudku).

Ve zbývajícím rozsahu id. 1/3 velkostatku (tj. o podílu id. 1/9 pro každého z žalobců) bylo o předmětných nemovitostech rozhodováno v rozhodnutích Okresního úřadu v Třebíči, Okresního pozemkového úřadu 7.3.1994, č.j.: 111-9015/92/2/Br ve znění opravy z 25.9.1996, č.j.: 111/9015/82/2/Opr/Su); z 3.5.1994, č.j. 111-9015/92/2-Br ve znění opravy z 5.11.1996, č.j.: 111/9015/92/2/Opr./Su); dále v rozhodnutích Okresního úřadu Třebíč, referátu pozemkového úřadu v Třebíči z 31.8.1994, č.j. POZ 111/3193/94-Br ve znění opravy ze 17.1.1996, č.j.: 111-5517/95-Br), z 4.10.1994, č.j.: POZ 111/3564/94-Br/Ko, z 8.9.1994, č.j.: POZ 111/3272/1994/Br/Ko ve znění oprav z 22.8.1996, č.j. 111/3272/1994/3303/96/Opr./Su, z 20.9.1996, č.j. 111/3772/1994/Opr./Su a z 4.11.1996, č.j. 111-3772/1994/Opr.2/Su; dále v rozhodnutích Okresního úřadu v Třebíči, Okresního pozemkového úřadu Třebíč z 6.12.1996, č.j.: POZ 111/4411/1996-72.9./Br/Ko, z 15.6.1998, č.j.: POZ 111/1723/1998-72.9./Br/Ko, z 24.1.2002, č.j.: POZ 111/19/1998-72.9./Br/Ko; a dále v rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Pozemkového úřadu Třebíč z 21.12.2005, zn. 1317-2005/PUTR/Ž, přičemž z obsahu těchto rozhodnutí plyne, že každému z žalobců byla vydána id. 1/9 pozemků dříve náležících velkostatku a podle současné evidence označených jako pozemek par. č.: (k.ú. Č.); . (vše v k.ú. C.); . (vše v k.ú. H.); . (vše v k.ú. S.). Tento závěr plyne i z veřejně přístupných informací o pozemcích z katastru nemovitostí, kde je u všech výše uvedených nemovitostí jako vlastníků id. 1/9 zapsán každý z žalobců (výpisy z katastru nemovitostí ohledně příslušných LV č. k.ú. Č., č. k.ú. C., č. k.ú. C., č. k.ú. S., č. k.ú. H., č. k.ú. S. kromě toho předložili i žalobci sami). Protože o těchto pozemcích (resp. jejich zbývajících id. 1/3) bylo již pravomocně rozhodnuto, když byly v příslušné části žalobcům vydány, je žaloba v tomto rozsahu nedůvodná a soud ji proto dle ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. i v této části zamítl (výrok I. rozsudku).

Soud má za prokázané, že bylo dále pravomocně rozhodnuto o nevydání (příp. v části o vydání) pozemků v k.ú. S., par. č.: , a to rozhodnutím Okresního úřadu v Třebíči, Okresního pozemkového úřadu z 8.9.1994, č.j.: POZ 111/3272/1994/Br/Ko, pravomocným dne 14.9.1995, ve znění opravy z 22.8.1996, č.j. 111/3272/1994/3303/96/Opr./Su, opravy z 20.9.1996, č.j. 111/3772/1994/Opr./Su a opravy z 4.11.1996, č.j. 111-3772/1994/Opr.2/Su (a v části i rozhodnutím Okresního úřadu v Třebíči, Okresního pozemkového úřadu z 7.3.1994, č.j.: 111-9015/92/2/Br, pravomocným dne 25.5.1994, ve znění opravy z 25.9.1996, č.j.: 111/9015/82/2/Opr/Su) a pozemků v k.ú. S., par. č.: a , a to rozhodnutím Okresního úřadu v Třebíči, Okresního pozemkového úřadu z 7.3.1994, č.j.: 111-9015/92/2/Br, pravomocným dne 25.5.1994, ve znění opravy z 25.9.1996, č.j.: 111/9015/82/2/Opr/Su. Rovněž i v tomto rozsahu je tedy žaloba nedůvodná, a byla proto dle ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítnuta (výrok I. rozsudku).

Z uvedeného je zřejmé, že **ve zbytku**, tj. ohledně pozemků v k.ú. S.T., par. č. ...žalovaným nebylo dosud nijak rozhodnuto, neboť tyto pozemky nejsou součástí výroku žádného rozhodnutí obsaženého v předloženém správním spise. ***I s ohledem na absenci konkrétního vyjádření žalovaného k věci samé přitom soudu nejsou známa žádná jiná rozhodnutí žalovaného ve věci samé.*** Soud tedy dospěl k závěru, že v uvedeném rozsahu je žaloba důvodná, neboť žalovaný dosud nerozhodl o žádosti žalobců na vydání výše specifikovaných pozemků (v k.ú. S.T. dříve náležejících k velkostatku Svatoslav – Zátíší) v rámci restitučního nároku po pí G.J., a byl tedy nečinný ve smyslu § 81 odst. 2 s.ř.s. Soud proto na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání rozhodnutí rozhodl postupem podle citovaného ustanovení tak, že uložil žalovanému povinnost rozhodnout o vydání či nevydání nemovitostí specifikovaných ve výroku I. tohoto rozsudku do 60 dnů od právní

moci rozsudku. Při stanovení lhůty k rozhodnutí soud vyšel ze lhůty stanovené v § 71 odst. 1 a odst. 3 písm. a) správního řádu, neboť se jedná o věc právně složitou.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci, domáhající se ochrany proti nečinnosti žalovaného, měli ve věci procesní úspěch, když bylo soudem žalovanému uloženo ve věci rozhodnout (byť ne o veškerých nemovitostech, jak požadovali žalobci). Žalobci byli v řízení před soudem zastoupeni advokátkou, a mají tedy právo na náhradu nákladů řízení za toto zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“). Náklady řízení žalobců tak sestávají z odměny za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu za převzetí právního zastoupení a podání žaloby včetně veškerých doplnění žaloby (neboť tato podání sloužila pouze k odstranění vad žaloby a nelze je tedy považovat za samostatný úkon právní služby ve smyslu § 11 advokátního tarifu) po 7.440,- Kč dle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve spojení s § 12 odst. 4 advokátního tarifu, tj. 14.880,- Kč, dále z náhrady hotových výdajů dle § 13 advokátního tarifu ve výši 2x300,- Kč, tj. 600,- Kč a z 21% DPH z odměn a náhrad, tj. ve výši 3.251,- Kč. Celkem tak žalobcům náleží náhrada nákladů řízení ve výši 18.731,- Kč

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29.června 2016

JUDr. Ivanka Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková